

Res de nou

Quan el pronom *res* va acompanyat d'un adjectiu, hom sol enllaçar els dos mots per mitjà de la preposició *de*: *Res de nou a l'oest*, *Si saps res de nou, escriu-m'ho* (Diccionari Fabra, «res»), *El seu cas no té res de comú amb el nostre* (Op. cit., «comú»), *Jo li garanteixo que no li passarà res de desagradable* (Op. cit., «garantir»), *No hi ha res de particular en això*, *No ha ocorregut res de particular* (Op. cit., «particular»), *No té res d'estrany que els llagostos organitzin aquestes invasions guerreres dels camps de conreu* (Rovira i Virgili, *Teatre de la natura*, pàg. 91), *Crec que tan res de bo sou l'un com l'altre* (Marià Vayreda, *La punyalada*, pàg. 57).

Hom podria preguntar-se, però, si aquest enllaç de *res* i un adjectiu amb la preposició *de* és obligatori i, si no, en quins casos hi és imprescindible i en quins altres l'enllaç s'ha de fer sense preposició. No hem sabut trobar cap referència sobre aquest punt en les gramàtiques que hem consultat. Però per la nostra banda creiem que l'enllaç per mitjà de la preposició és obligatori en aquells casos en què l'adjectiu representa un complement del pronom *res* i que, contràriament, s'ha de prescindir d'aquesta preposició en aquells altres en què l'adjectiu és un complement predicatiu, és a dir, representa l'expressió d'un judici que afecta la cosa inexistente representada per *res*. En el primer cas, el conjunt format per *res*, la preposició *de* i l'adjectiu

constitueixen un sol complement —o el subjecte— de l'oració. En el segon, l'adjectiu i el pronom *res* no representa el mateix complement, el primer essent, com hem dit, un complement predicatiu.

La diferència entre aquests dos casos és, creiem, molt clara, en dues oracions com *No troben res de bo* i *No troben res bo*. En la primera, el conjunt *res de bo* és el complement directe del verb i, dins d'aquest conjunt, *bo* és un complement de *res*. En la segona, en canvi, *res* i *bo* són complements diferents: *res* és l'acusatiu (o complement directe) i *bo* el complement predicatiu. Bona prova d'això és que aquesta mateixa frase admetria una construcció diferent, amb els dos complements separats: *Res no troben bo*. *No troben res de bo* significa «(dit d'uns que cerquen) no fan la troballa de res que valgui la pena» i *No trobem res bo* vol dir «Res no els sembla bona». Cal fer observar, doncs, que tal com s'esdevé en molts casos anàlegs, el verb *trobar* no és usat en cada una d'aquestes dues construccions amb el mateix significat.

En definitiva, *No troben res de bo* i *No troben res bo* són frases equiparables, respectivament, a les dues interpretacions que admet la construcció *Porta els pantalons nous* és a dir, *Els porta* (un sol complement) i *Els hi porta* (dos complements) i, així, *No troben res bo* es pot reduir a *No hi troben res*.

Albert Jans